– ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר

And even though there is no proof for this; there is mention of this

OVERVIEW

The ברייתא stated that no reckoning is made with either the ברייתא סר with the treasurers. The ברייתא continues that even though there is no proof for this ruling, nevertheless there is a זכר לדבר from the פסוק which states ולא יחשבו את ולא יחשבו את explains why this פסוק is merely a זכר, but not a זכר 1.

 ^{2} ראיה גמורה אינה דשאני התם שהיו צדיקים גמורים

It is not a complete proof; because there in the case of the פסוק it is different from our case, for the people in the פסוק were perfect צדיקים, so we cannot compare the current גבאי צדקה and גבאי צדקה to those in the time of the פסוק.

SUMMARY

The גזברים in the time of יואש were צדיקים גמורים.

THINKING IT OVER

- 1. Why does not תוספות accept ^{4} י"פירש"י?
- 2. Can there be a difference in the reason why we do not require an accounting whether it is because they are צדיקים גמורים, or because they are trustworthy? ^{6}

¹ גבאי maintains that it is a גזברי הקדש but not for גזברי בד"ה שאין (since מנברי הקדש are too preoccupied with the various workers, therefore we cannot expect an accounting from them). עיי"ש.

² תוספות maintains that it is not proof even for (the current) גזברי הקדש; since they are not צדיקים גמורים as in the times of the פסוק. (See previous footnote # 1.)

 $^{^3}$ It is nevertheless a זכר לדבר, since the פסוק states the reason why לא is because כי באמונה הם עושים, therefore the תוס' י,ב ד"ה אלא of today who work באמונה (see אלא ,ב ד"ה, אלא אם), do not have to give an accounting.

⁴ See footnote # 1.

 $^{^{5}}$ See מהר"ם and (בח"א על הגמרא) מהר"ם.

⁶ See נח"מ.